

tioner: Sukker, Ris og Petroleum, hvile stærkere paa den velhavende og svagere paa den mindre velhavende, og derfor forbrøfede det ham at se paastaet, at disse tre hvilede paa Befolkningen i Forhold til dens Statterevne. Det har jeg ikke paastaet. Om det andet Mindretal har paastaet noget i saa Henseende, maa blive en Sag mellem dette ærede Mindretal og den ærede Drdfører. Men jeg har kun paastaet det for Sukkerets Vedkommende. Jeg har udtalt, at det var en Forbedring, at Petroleum og Ris var taget med; det stemmer ogsaa med, hvad jeg før udtalte, og ogsaa med Folketingets tidligere Standpunkt, idet Petroleum og Ris ere Artikler, som Folketinget har lagt Vægt paa at faa tolsfri eller staffe væsentlige Nedsættelser paa. Men jeg har tilføjet, at det forandrer ikke i væsentlig Grad Lovforslagets Karakter. Nej, det følger ganske simpelt deraf, at den allerstørste Del af den Toldbortførelse, som Lovforslaget ogsaa i sin ændrede Skikkelse vil medføre, falder paa Sukker, og kun en noget ringere Del deraf falder paa disse to, skønt de have større Krav derpaa. Der gjorde den ærede Drdfører mig Uret, jeg antager dog, det var imod hans Vilje. I en Henseende kan jeg godt give den ærede Drdfører Ret, og det er, jo større Familien er, desto større bliver ogsaa Byrden. Ja, det er en bekendt Sag, men den gælder om den rigestes Familie som om den fattigstes, at jo større den er, desto større bliver ogsaa Byrden paa Livsforbrøfene, det er ikke noget særligt for den fattige.

Men endnu er der en Ting til, som den ærede Drdfører aldeles overser, og det er det andet Hovedpunkt i Folketingets hidtilværende Toldforordninger eller Toldkrav, nemlig Spørgsmaalet om Beskyttelsen. Dersom man nu under den levende Agitation, der har fundet Sted i Landet rundt, rigtig vilde oplyse Folk om, hvor stærkt Beskyttelsen tynger paa Befolkningen, vilde de vistnok give mig Ret i at sige, at Sukker-spørgsmaalet, som der nu gøres saa stort Væsen af, er et meget lille Spørgsmaal. Hvad vilde Befolkningen s. Eks. sige, dersom den blev oplyst om, at Brændevinsafgiften — for at begynde med det værste af alt — som indbringer 3 Millioner Kr., er ledsaaget af en Beskyttelse, der vejer ca. 5 Millioner, saa af den Byrde, der ved Brændevinsafgiften og Spiritusolden i Forening lægges paa Befolkningen, andrager mellem 7 og 8 Millioner Kroner? Og hvad vilde Befolkningen sige, hvis man oplyste den om, at ethvert Hund Ekorie er belastet med en Told, som er saa stor, at Ekoriefabrikan-

terne, uagtet de ved en Sammenlutning have sørget for at drage den mest mulige Fordel ud af denne Told, dog paa langt nær ikke ere i Stand til at bruge den? Hvem rammer saa Ekoriolden? Jeg skulde dog mene, at den netop rammer den mindst formuende Del af Befolkningen; den mere formuende drikker ublandet Kaffe. Hvert enkelt af disse Beløb, udregnet i Penge, andrager ikke store Summer, men lad os lægge alle disse Beløb, og der er mange, mange smaa Beløb, sammen, saa ville De saa at se. En anden Vare, der kan fremhæves, er Manufakturvarer. Den, der i Told paa Sukker aarlig svarer 30 Kroner, svarer i Told paa Manufakturvarer 100 Kroner, men af disse 100 Kroner Manufakturhold gaa omtrent kun de 30 Kroner i Statskassen — Manufakturvareholden og Sukkertolden indbringe Statskassen lige meget — medens de 70 Millioner gaa i Fabrikanternes Lomme. Vi vide nu, at de Herrer af Flertallet have Husmødrene paa deres Side, fordi de Herrer's Tilhængere i Landet rundt paa Møderne have fristet dem med, at de ville faa Sukkertolden estergivet; men hvis man nu stillede et simpelt Regnestykke op for Husmødrene og spurgte dem, hvad de helst vilde have, Staten skulde opgibe, enten den 6 à 7 Millioner store Sukkertold eller Manufakturvareholden, der ligeledes andrager 6 à 7 Millioner Kroner, idet Ophævelsen af Sukkertolden vilde medføre en Besparelse for dem af 30 Kroner aarlig, medens de ved Ophævelsen af Manufakturvareholden vilde tjene 100 Kroner aarlig, saa gad jeg nok vide, om ikke Husmødrene saa vilde svare: Lad os hellere faa Manufakturvareholden ophævet, det synes dog at være ren og stærk Gevinst, og lad os saa betale Sukkeret med den Pris, hvori det nu staar. Sagen er nemlig, at for de 6 Millioner Kroner, som Staten faar ind ved Manufakturvareholden, maa der til Fabrikanternes her i Landet ydes omtrent 15 Millioner Kroner aarlig — det hele nærmer sig til en Snes Millioner Kroner, hvormed Manufakturvarer direkte og indirekte her i Landet forbyres ved Manufakturholden. Denne falder ingenlunde ligelig. Sukker er Sukker; der er ikke nogen væsentlig Forskel paa den ene eller den anden Slags Sukker, det er omtrent den samme Art overalt, og den samme Told hviler omtrent paa det simple Sct. Croixsukker, der bruges af den jævne Mand paa Landet, som paa det raffinerede Sukker, der bruges af den mere velhavende. Forskellen er her ikke stor, men der er stor Forskel paa Tolden paa de Manufakturvarer, som de fattige, de mere trængende, i det hele taget den jævne Befolkning